

Sygn. akt VI ACa 1329/07

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2008 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny
w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SA Jan Szachulowicz

Sędzia SA Aldona Wapińska

Sędzia SO Edyta Mroczek (spr.)

Protokolant   sekr. sąd. Marta Kielian

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2008r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Mariana B

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów

z dnia 27 kwietnia 2007 r.

sygn. akt XVII AmE 172/06

I prostuje oczywistą omyłkę w komparycji zaskarżonego wyroku w ten sposób, że w miejsce „Sygn. akt XXIII AmE 172/06” wpisuje „Sygn. akt XVII AmE 172/06”, a w miejsce „Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII

Wydział Gospodarczy Odwoławczy” wpisuje „Sąd Okręgowy w Warszawie -
Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów”,
II oddala apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 sierpnia 2006r. nr DPE-451-85(4)/2006/46/PR – sprostowaną postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2006r., - Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uznał, że Marian B prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „Przedsiębiorstwo Handlowe B Stacja Paliw” z siedzibą w B naruszył warunek 2.2.3 koncesji na obrót paliwami ciekłymi nr OPC/988/46/W/1/2/99/VK w ten sposób, że w dniu 7 lutego 2005r. wprowadził do obrotu poprzez stację paliw olej napędowy o jakości niezgodnej z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. 2004 Nr 192, poz.1969). Za te działania Prezes URE wymierzył karę w wysokości 30 000 zł stanowiącą 0,0006% przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego w 2005r. W uzasadnieniu decyzji Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wskazał, że badania próbek oleju napędowego pobranych z prowadzonej przez powoda stacji paliw, dokonane przez Centralne Laboratorium Naftowe w Warszawie wykazały zawartość siarki w wysokości 121mg/kg, a przy uwzględnieniu tolerancji wynikającej z przyjętej metody badawczej, ilość siarki wynieść powinna maksymalnie 62 mg/kg. Natomiast wynik Badania Ośrodka Badawczo- Rozwojowego Przemysłu Rafineryjnego w Płocku wskazywał na poziom siarki w badanym paliwie w wysokości 120 mg/kg. Tymczasem po dniu 1 stycznia 2005r. paliwo o zawartości siarki przekraczającej 50 mg/kg nie może być wprowadzone do obrotu.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył powód wskazując, że zakwestionowane paliwo pochodziło z dostawy zrealizowanej w dniu 17 grudnia 2004r., to jest z okresu, gdy obowiązywała norma dopuszczająca wysokość zasilania paliwa na poziomie 350 mg/kg. Ponadto zakupione przez powoda paliwo posiada certyfikat, z którego wynika, że zawartość siarki wynosiła 51 mg/kg, a zatem nie przekraczało normy obowiązującej po dniu 1 stycznia 2005r.

Prezes URE nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i przekazał odwołanie do Sądu Okręgowego.

Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2007r. Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie Mariana B

Powyższe rozstrzygnięcie zostało oparte na następujących ustaleniach i rozważaniach.

Marian B. był uprawniony do obrotu paliwami ciekłymi na podstawie koncesji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 21 grudnia 1999r. nr OPC/988/46/W/1/2/99/VK. W dniu 7 lutego 2005r. inspektorzy Inspekcji Handlowej przeprowadzili kontrolę na należącej do powoda stacji paliw w miejscowości R. Badania próbek paliwa wykazały, że zawartość siarki w oleju napędowym wyniosła 121 mg/kg i 120 mg/kg - w zależności od ośrodka przeprowadzającego badanie. Olej napędowy poddany badaniu został przez powoda zakupiony w dniu 17 grudnia 2004r.

Prezes URE wszczął z urzędu postępowanie w sprawie wymierzenia kary za naruszenie warunków koncesji na obrót paliwami ciekłymi i w jego wyniku wydał zaskarżoną decyzję.

Przeciwko powodowi zostało również wszczęte postępowanie karne w wyniku, którego został oskarżony o przestępstwo z art.23 ust.5 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. 2004, Nr 34, poz.293). Ostatecznie postępowanie karne zostało umorzone na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w z dnia 23 marca 2007r.

Sąd Okręgowy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazał, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. 2004 Nr 192, poz.1969) od dnia 1 stycznia 2005r. zawartość siarki w oleju napędowym oznaczonym kodem CN 2710 1941 nie może być większa niż 50 mg/kg. Z obowiązującego wówczas przepisu art. 6 ust.1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. 2004, Nr 34, poz.293) wynikało, że zabroniony jest obrót paliwami ciekłymi lub ich gromadzenie przez przedsiębiorcę w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach w/w rozporządzenia Ministra Pracy i Gospodarki. Tymczasem paliwo skontrolowane w dniu 7 lutego 2005r. zawierało dwukrotnie przekroczoną normę zawartości siarki, co nie było kwestionowane przez powoda. Ponadto powód nie przedstawił certyfikatu 9499, z którego miało wynikać, że w oleju nabytym przez niego zawartość siarki wynosiła w istocie 51 mg/kg. W takiej sytuacji za nieuprawnione Sąd I instancji uznał twierdzenie powoda, że skoro w dacie nabycia przez niego paliwa spełniało ono normy jakościowe, to mogło być w dalszym ciągu odsprzedawane po dniu 1 stycznia 2005r.

Ponadto Sąd Okręgowy podniósł, że powód będący przedsiębiorcą winien działać z należytą starannością, o jakiej mowa w art.355§2 k.c. Skoro dysponował orzeczeniem laboratoryjnym z dnia 16 grudnia 2004r., z którego wynikało, że nabyte przez niego paliwo zawiera 132 mg/kg siarki, to winien zdawać sobie sprawę, że będzie mógł wprowadzać do obrotu paliwo o takich parametrach jedynie do końca 2004r., bowiem po tej dacie nie będzie ono spełniało obowiązujących norm jakościowych.

Odnosząc się do treści wyroku Sądu Okręgowego w , który umorzył postępowanie karne przeciwko powodowi, Sąd I instancji powołując się treść art.11 k.p.c. wskazał, że nie jest związany w niniejszej sprawie ustaleniami sądu karnego, a ponadto podniósł, że inny jest zakres ustaleń dokonywanych przez oba sądy. A mianowicie sąd karny badał czy doszło do popełnienia przestępstwa wprowadzenia do obrotu paliw ciekłych nie spełniających norm jakościowych, natomiast przedmiotem badania Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest stwierdzenie, czy przedsiębiorca naruszył warunki wydanej mu koncesji.

W ocenie Sądu Okręgowego ustalenia dokonane przez Prezesa URE były prawidłowe, a wymierzona kara jest zgodna z regułami określonymi w art.56 ust.6 i ust.3 ustawy Prawo energetyczne.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się powód, zaskarżając wyrok w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez uchylenie kary pieniężnej w wysokości 30 000 zł wraz z zasądzeniem kosztów postępowania ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Powyższemu wyrokowi skarżący zarzucił sprzeczność ustaleń Sadu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że paliwo posiadane przez Mariana B w dniu 7 lutego 2005r. zawierało siarkę w wysokości 121 mg/kg, gdy tymczasem interpretując wszystkie badania można przyjąć, że zasiarczenie to wynosiło 51 mg/kg, przy normie 50 mg/kg.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jako bezzasadna podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Okręgowy jest prawidłowa, wnioski z niej wyciągnięte słuszne, a przepisy prawa zastosowane prawidłowo.

Z materiału dowodowego wynika, że dokonana w dniu 7 lutego 2005r. kontrola próbek paliwa ze stacji prowadzonej przez powoda w miejscowości R wykazała, że zawartość siarki znacznie przekraczała normy ustalone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. 2004 Nr 192, poz.1969). Poziom zasiarczenia wynosił mianowicie – 120 mg/kg i 121 mg/kg w zależności od placówki, która dokonywała badania paliwa. Wymienione wyżej rozporządzenie określało natomiast, że od dnia 1 stycznia 2005r. do dnia 31 grudnia 2008r. zawartość siarki w oleju napędowym nie może przekraczać 50 mg/kg.

Sąd Okręgowy słusznie wskazał, że powód w toku postępowania nie wykazał, aby poziom siarki w badanym paliwie odpowiadał w/w normom. A mianowicie nie został złożony certyfikat nr 9499, na który powoływał się w toku postępowania, a z którego wynikać miało, że wprowadzane do obrotu paliwo posiadało zasiarczenie na poziomie 51 mg/kg. W aktach administracyjnych znajduje się jedynie orzeczenie laboratoryjne z dnia 16 grudnia 2004r. wskazujące na zawartość siarki w wysokości 132 mg/kg. Powyższe oznacza, jak słusznie zauważył Sąd I instancji, że powód miał świadomość, że paliwo z taką ilością siarki będzie mógł wprowadzać do obrotu jedynie do końca 2004r.

Ponadto należy podkreślić, że certyfikat wydany przez producenta stanowi jedynie zapewnienie producenta, że dostarczone paliwo posiada właściwą jakość w chwili zakupu, co nie jest tożsame z właściwościami paliwa w dacie jego sprzedaży na stacji paliw. W okresie pomiędzy sprzedażą paliwa przez producenta, a sprzedażą paliwa odbiorcy końcowemu istnieje możliwość zmiany składu paliwa. Stąd też stanowisko powoda, że nie może odpowiadać za brak precyzji zastosowanych metod badawczych w specjalistycznym laboratorium nie może być uwzględnione.

Apelacja zmierza do wykazania, że skoro Sąd Karny umarzając postępowanie przeciwko powodowi o przestępstwo z art.23 ust.5 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. 2004, Nr 34, poz.293) ustalił, że powód wprowadził do obrotu olej napędowy o zawartości siarki 51 mg/kg, to w ramach jedności prawa, sąd cywilny nie powinien przy tym samym stanie faktycznym dokonać innych ustaleń.

Powyższe argumenty nie zasługują na uwzględnienie. Rację ma Sąd Okręgowy wskazując, że jedynie ustalenia sądu karnego, co do popełnienia przestępstwa zawarte w prawomocnym wyroku skazującym są dla sądu cywilnego wiążące. Należy także podzielić rozważania sądu I instancji, że inny jest przedmiot postępowania karnego, oraz postępowania toczącego się na podstawie art.56 prawa energetycznego. W postępowaniu tym przedmiotem analizy jest badanie, czy doszło do naruszenia koncesji. Natomiast Sąd karny bada, czy doszło do popełnienia przestępstwa określonego w art.23 ust.5 w/w ustawy z dnia 23.01.2004r. Rozważania Sądu Okręgowego w pełni podziela Sąd Apelacyjny i przyjmuje je za własne.

Na marginesie należy zauważyć, że wbrew temu, co twierdzi apelujący z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w _____ z dnia 23 marca 2007r., działającego jako sąd odwoławczy, wynika, że Sąd Rejonowy prawidłowo przypisał oskarżonemu sprawstwo przestępstwa z art.23 ust.5 w/w ustawy oraz nie dopatrył się w jego działaniu usprawiedliwionej nieświadomości jego bezprawności. A zatem przestępstwo popełniono, jedynie jego społeczna szkodliwość w ocenie tego sądu okazała się znikoma. Ponadto w uzasadnieniu

nie zawarto kategorięcznego stwierdzenia, że wprowadzone przez powoda do obrotu paliwo posiadało zasiarczenie w wysokości 51 mg/kg.

Wobec powyższego na podstawie art. 385 k.p.c. apelację powoda jako niezasadną należało oddalić.

Jednocześnie na podstawie art. 350§1 i §3 k.p.c. Sąd Apelacyjny dokonał sprostowania oczywistej omyłki w komparacji zaskarżonego wyroku.

Na oryginale własnoręcznie podpisane
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Sekretarz .....

[Handwritten signature]